Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 79.769 van 2 april 1999

A. 69.167/VIII-1079
(voorheen VI-13.255)

In zake : **SZCZEPANSKI** Jan,
Timmerhoutkaai 7A
1000 Brussel,

tegen :

de "Radio-télévision belge de la Communauté française" (RTBF).

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 29 mei 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Jan SZCZEPANSKI de nietigverklaring vordert :

" - van de beslissing van de administrateur-generaal van de RTBF van 1 april 1996, om verzoeker de straf op te leggen waarin is voorzien in artikel 79 van de rechtspositionele en verordeningsbepalingen betreffende het personeel, namelijk een schorsing in zijn ambt met beperking van zijn wedde tot 60%, met ingang van 1 april 1996;
- van een tweede beslissing (waarbij) ... de administrateur-generaal J.-L. STALPORT het vast comité voorgesteld zou hebben de verzoekende partij voor dezelfde feiten de afzetting als straf op te leggen";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 februari 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 maart 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. SPROCKEELS, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer VIAL, adviseur-hoofd van dienst, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker, violist-solist, treedt op 1 juli 1976 in dienst bij de RTBF.

2. Naar aanleiding van de afschaffing van het RTBF-orkest, deelt de directrice van het personeel van de verwerende partij verzoeker op 8 februari 1994 mee

dat nieuwe maatregelen van indisponibiliteitstelling van musici genomen zouden kunnen worden door het schrappen van banen. Verzoeker wordt verzocht eventuele nevenbetrekkingen aan te geven. Ze preciseert het volgende :

" Ik vestig er uw aandacht op dat krachtens het personeelsstatuut alleen administratieve of academische nevenbetrekkingen van niet meer dan zes uur per week tijdens de dienstactiviteiten en tien uur per week in totaal, toegestaan kunnen worden. Iedere andere nevenbetrekking kan alleen worden aanvaard indien de betrokkenen verlof zonder wedde vragen of ontslag nemen".

3. In april 1994 wordt verzoeker uitgenodigd voor een gesprek om de mogelijkheden inzake zijn omscholing binnen de RTBF na te gaan. Hij laat weten dat de enige functie die hem zou kunnen interesseren bestaat in het selecteren van de begeleidingsmuziek voor de uitzendingen.

4. Op 10 juni 1994 weigert verzoeker een werkaanbieding als cultureel assistent.

5. Op 13 januari 1995 dient hij een cumulatieaanvraag in waarbij hij stelt dat hij de duur van de prestaties, die geleverd moeten worden naar gelang van de behoeften van de orkesten, niet kan opgeven. Op 6 februari 1995 willigt de administrateur-generaal van de RTBF het verzoek in, waarbij hij erop wijst dat de toegestane cumulatie niet meer dan tien uur per week mag bedragen.

6. Desgevraagd laat de Koninklijke Muntschouwburg op 6 december 1995 de verwerende partij weten dat verzoeker daar van 25 augustus tot 26 september 1995 gedurende 82 uren, verdeeld over tweeëntwintig dagen, heeft gewerkt.

7. Op 29 december 1995 brengt de administrateur-generaal van de RTBF verzoeker op de hoogte van de informatie die hij van de Koninklijke Muntschouwburg gekregen heeft, waarbij hij het volgende stelt :

" Het gaat om een ernstige daad van ongehoorzaamheid en ik ben van plan wat u betreft de verordeningsbepalingen betreffende de ambtshalve schorsing toe te passen alvorens een straf voor te stellen die tot de bevoegdheid van de raad van bestuur behoort.

Voordat ik echter mijn beslissing neem, verwacht ik binnen tien dagen een uitleg van uw kant. Gelieve mij bovendien een kopie toe te sturen van alle overeenkomsten die u in 1994 en in 1995 met andere orkesten hebt afgesloten".

8. Op 10 januari 1996 antwoordt de advocaat van verzoeker het volgende met betrekking tot de cumulatiebeperking :

" Die regel leek me persoonlijk erg streng aangezien er in de praktijk, vermits het Orkest van de RTBF niet meer werkzaam was, zich geen enkel probleem van disponibiliteit ten aanzien van de RTBF als werkgever meer stelde.

Ik had persoonlijk meer soepelheid gewenst gezien de specifieke eigenheden van het beroep van musicus, dat vereist dat dagelijks intensief gespeeld wordt wil men de vaardigheden behouden, maar het bericht is inderdaad aan de musici meegedeeld door hun verschillende advocaten".

Wat de werkzaamheden van verzoeker betreft, wijst diens advocaat erop dat hij "hier en daar enkele andere gages buiten enige overeenkomst" heeft ontvangen, en stelt hij voorts het volgende :

" Na onderzoek van dit dossier, blijf ik er dus bij dat mijn cliënt zich strikt gericht heeft naar de verplichtingen van zijn statuut en hem bijgevolg geen enkele straf behoort te worden opgelegd".

Als bijlage bij die brief gaan verklaringen met betrekking tot de prestaties van verzoeker bij de Koninklijke Muntschouwburg en het Nationaal Orkest van België.

9. Op 23 januari 1996 vraagt de administrateur-generaal van de RTBF meer informatie. Op 22 februari bezorgt de advocaat van verzoeker de gevraagde stukken, die volgens hem "aantonen dat (zijn) cliënt de voorwaarden gesteld in het statuut voor de uitoefening van een niet-academische nevenbetrekking heeft nageleefd". Hij stelt voorts het volgende :

" Ik zou het op prijs stellen dat u mij zo snel mogelijk bevestigt dat dit dossier in de huidige stand kan worden afgesloten en er geen tuchtstraf in overweging zal worden genomen ten aanzien van mijn cliënt".

10. Op 6 maart 1996 antwoordt de administrateur-generaal de advocaat van verzoeker dat de stukken die deze heeft overgezonden en de verklaringen die hij heeft ontvangen tegenstrijdig zijn, zodat het nodig is "de juiste toedracht op onweerlegbare wijze vast te stellen", zodat de mogelijkheid van tuchtvervolging niet kan worden uitgesloten. Hij verzoekt de advocaat hem een kopie te bezorgen van alle weddefiches en van de overeenkomsten die zijn cliënt in 1994 en 1995 heeft afgesloten, en stelt "met spijt (vast) dat (zijn) cliënt de gerichte verzoeken die hem zijn gedaan, uit de weg gaat".

11. Bij een brief van 14 maart 1996 betwist de advocaat van verzoeker dat de informatie die de RTBF in haar bezit heeft, tegenstrijdigheden bevat en stelt hij tot slot het volgende :

" ... het is mij niet duidelijk wat mijn cliënt nog als stavingsstukken kan aanbrengen en ik verzoek u dan ook een laatste keer te stoppen met datgene wat alleen maar kan doorgaan voor pesterijen. Mijn cliënt heeft bereidwillig en nauwkeurig gevolg gegeven aan al uw verzoeken, zowel qua vorm als qua inhoud, en er is totaal geen grond hem voortdurend het verwijt van zware ongehoorzaamheid naar het hoofd te slingeren".

12. Op 21 maart 1996 stuurt de Koninklijke Muntschouwburg de verwerende partij een nieuwe verklaring met betrekking tot de uren waarvoor verzoeker

bezoldigd is, waarin uitleg wordt gegeven over de door de verwerende partij opgeworpen discrepanties.

13. Op 1 april 1996 schrijft de administrateur-generaal verzoeker dat hij in 1994 en in 1995 herhaaldelijk het aantal toegestane cumulatie-uren overschreden heeft en dat hij geen gevolg heeft gegeven aan zijn verzoeken om de overeenkomsten en de weddefiches met betrekking tot die periode aan hem toe te sturen. Hij stelt voorts het volgende :

" Ik ben bijgevolg de mening toegedaan dat u zich schuldig hebt gemaakt aan zware ongehoorzaamheid. Ik schors u bijgevolg ambtshalve met ingang van vandaag, met toepassing van de rechtspositionele bepalingen die voor u gelden. Gedurende de schorsing zal uw bezoldiging beperkt worden tot 60%. Ik ben van plan eerstdaags de raad van bestuur voor te stellen u een tuchtstraf op te leggen".

Dat is de eerste bestreden handeling.

14. Op 9 mei 1996 stelt de administrateur-generaal het vast comité van de raad van bestuur voor verzoeker als straf af te zetten met ingang van 1 april 1996, de datum waarop hij voorlopig is geschorst. Dat is de tweede bestreden handeling.

15. Het voorstel van de administrateur-generaal wordt op 22 mei 1996 aan verzoeker ter kennis gebracht. Op 29 mei 1996 vraagt zijn advocaat te mogen verschijnen voor de tuchtraad alsook dat hem de relevante bepalingen van het statuut worden bezorgd.

16. Tijdens zijn zitting van 27 juni 1996 hoort de tuchtraad verzoeker en diens advocaat, en brengt hij een advies uit waarin staat dat verzoeker "herhaaldelijk de regels tot beperking van de uitoefening van nevenactiviteiten heeft overtreden" en dat niet vaststaat dat hij het opzet had bedrog te plegen. Twee leden zijn van oordeel dat de afzetting een te zware

straf zou zijn. De ene stelt zes maanden schorsing in het ambt voor met inhouding van wedde, de andere drie maanden schorsing met inhouding van wedde. Nog een ander lid brengt een onderscheiden advies uit, dat hij zal voorleggen aan de raad van bestuur.

17. Op 16 september 1996 stuurt de advocaat van verzoeker een "laatste memorie" aan de secretaris van de tuchtraad. Daarin voert hij aan dat zijn cliënt hoogstens onvoorzichtig is geweest, maar dat hij geen bedrieglijke bedoelingen had, dat hij reeds zwaar gestraft is doordat hij zijn beroep niet kon uitoefenen en dat hij geprobeerd heeft zich om te scholen. Hij vraagt dat zijn cliënt slechts met een vermaning gestraft wordt.

18. Op 21 oktober 1996 neemt de raad van bestuur van de RTBF de volgende beslissing :

" De raad van bestuur neemt kennis van het tuchtdossier ten laste van de heer Jan SZCZEPANSKI, musicus-solist, een dossier dat hem overgezonden is door het vast comité en dat het volgende omvat :
. het dossier dat is voorgelegd aan de tuchtraad;
. het proces-verbaal van de zitting van 27 juni 1996 van de tuchtraad;
. het advies van de meerderheid van de tuchtraad;
. het advies van een minderheid van de tuchtraad, uitgebracht door één van zijn leden, de heer Jean-Claude RENDA;
. de laatste memorie van de heer SZCZEPANSKI.

Na te hebben beraadslaagd houdt de raad van bestuur een geheime stemming op voorstel van de voorzitter.

9 bestuurders nemen deel aan de stemming.
7 bestuurders spreken zich uit voor de schorsing met inhouding van wedde, een sanctie waarin is voorzien in artikel 78 d) van het statuut van het musicerend personeel.
2 bestuurders spreken zich uit voor afzetting, een sanctie waarin is voorzien in artikel 78 f) van het statuut van het musicerend personeel.

Op verzoek van de voorzitter spreekt de raad van bestuur zich vervolgens in geheime stemming uit over de duur van de schorsing in het ambt.

7 bestuurders zijn van oordeel dat betrokkene voor zes maanden dient te worden geschorst.
2 bestuurders zijn van oordeel dat betrokkene voor drie maanden dient te worden geschorst.

Dienvolgens,

beslist de raad van bestuur :

- overwegende dat de heer SZCZEPANSKI de regels tot beperking van de uitoefening van nevenactiviteiten herhaaldelijk overtreden heeft;

- overwegende anderzijds dat niet vaststaat dat hij het opzet had om bedrog te plegen;

- overwegende dat betrokkene geen regelmatige arbeidsovereenkomst had met een andere instelling;

- van oordeel zijnde dat de begane fout, ook al is het geen zware fout, een belangrijke tekortkoming vormt en bijgevolg streng gestraft behoort te worden,

bij meerderheid van stemmen, de heer SZCZEPANSKI voor zes maanden te schorsen in zijn ambt met inhouding van wedde, een straf waarin voorzien is in artikel 78 d) van het statuut van het musicerend personeel".

Dat is de handeling die bestreden wordt met beroep A. 72.592/VIII-1064, en die op 25 oktober 1996 ter kennis is gebracht.

19. Op 5 november 1996 deelt de directrice van het RTBF-personeel verzoeker mee dat die beslissing inhoudt dat zijn wedden voor de schorsingsperiode van 1 april tot 31 oktober 1996 geregulariseerd zouden worden;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het beroep, wat de beide onderwerpen betreft, niet ontvankelijk is; dat ze aanvoert dat de eerste bestreden handeling een tijdelijke maatregel van orde is tot bewaring van recht, en dat de tweede bestreden handeling een voorbereidende handeling is die deel uitmaakt van de tuchtprocedure;

Overwegende dat er een voorlopige schorsingsmaatregel is genomen wegens het gedrag van de betrokkene, die voor hem op zijn minst op het morele vlak gevolgen heeft; dat het gaat om een handeling die hem nadeel berokkent; dat de exceptie, wat de eerste bestreden handeling betreft, niet gegrond is;

Overwegende dat het voorstel om een tuchtstraf op te leggen een voorbereidende handeling is waartegen geen beroep kan worden ingesteld; dat de exceptie wat de tweede bestreden handeling betreft gegrond is;

Overwegende dat het lid van het auditoraat belast met het opmaken van het verslag erop wijst dat een administratieve overheid die een maatregel van orde neemt wegens het gedrag van één van zijn personeelsleden, hem de grieven moet meedelen die hem ten laste worden gelegd en hem de gelegenheid moet bieden om uitleg te geven nadat hij zijn dossier heeft ingezien, en ambtshalve een middel opwerpt, ontleend aan het feit dat de administrateur-generaal van de RTBF verzoeker voorlopig geschorst heeft zonder die vormvoorschriften in acht te nemen;

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat verzoeker ervoor gewaarschuwd is dat hij voorlopig geschorst kon worden en hem herhaaldelijk verzocht is zich te verantwoorden voor de feiten die hem ten laste werden gelegd; dat het tuchtdossier bestaat uit stukken die verzoeker heeft overgelegd of die aan hem zijn toegezonden; dat het ambtshalve opgeworpen middel niet gegrond is;

Overwegende dat er grond is om de debatten te heropenen opdat het onderzoek kan worden voortgezet met betrekking tot de middelen van het beroep,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen wat de tweede bestreden handeling betreft.

Artikel 2.

De debatten worden heropend wat de eerste bestreden handeling betreft.

Artikel 3.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek voort te zetten.

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twee april 1900 negenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**